ЗАТВЕРДЖУЮ
в.о. ректора
Національного університету
«Одеська юридична академія»,

_____ Галина УЛЬЯНОВА

«30» 01 2025 р.

ВИСНОВОК

Національного університету «Одеська юридична академія» щодо дисертації Карташева Дениса Володимировича на тему «Договір про надання послуг з охорони майна», поданої на здобуття ступеня доктора філософії про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право» (тема дисертації затверджена Вченою радою Національного університету «Одеська юридична академія» «18» травня 2021 р. (протокол № 7) та уточнена Вченою радою Національного університету «Одеська юридична академія» «16» червня 2023 р. (протокол № 3))

ВИТЯГ

з протоколу засідання фахового семінару кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»
30 січня 2025 року

ПРИСУТНІ:

Зав. кафедрою, д.ю.н., професор Є.О. Харитонов;

д.ю.н., професори: І.В. Давидова, О.І. Сафончик;

к.ю.н., професори: В.М. Зубар, О.М. Калітенко;

к.ю.н., доценти: І.Г. Бабич, О.М. Берназ-Лукавецька, К.М. Глиняна, С.В. Завальнюк, Ю.В. Кривенко, М.В. Матійко, О.С. Омельчук, В.О. Токарева, В.Г. Павлова;

аспірант: Д.В. Карташев;

лаборант: К.О. Ткаченко

На засідання присутні 3 доктори юридичних наук та 11 кандидатів юридичних наук – фахівці за профілем поданої на розгляд дисертації.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення дисертаційного дослідження Карташева Дениса Володимировича на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна», поданого на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» щодо рекомендації до публічного захисту дисертації у спеціалізованій вченій раді.

СЛУХАЛИ:

Доповідь Карташева Д.В. про результати проведеного нею дисертаційного дослідження.

Доповідач обґрунтував актуальність обраної теми, визначив мету, завдання, методологію дисертаційного дослідження, охарактеризував його об'єкт та предмет, виклав науково-практичну значимість роботи, надав відомості щодо впровадження результатів дослідження.

Обґрунтовуючи вибір дисертаційного дослідження, здобувач зазначає, що безпека є одним із найважливіших факторів сталого розвитку суспільства. Високий рівень злочинності залишається однією з головних загроз для безпеки майна особи та самого громадянина. Важливим в даному контексті є не лише якісна робота правоохоронних органів (яка залежить, в тому числі, від обмеженості державного бюджету, недовіри громадян, корупції, перевантаженості роботою тощо), використання інститутів громадянського суспільства, а й застосування приватно-правових засобів захисту себе та свого майна від злочинних посягань. Дієвим засобом захисту тут може стати укладення договору про надання послуг з охорони.

Питання загрози протиправних посягань на життя, здоров'я громадян, на майно фізичних та юридичних осіб зростають з кожним днем, що зумовлює потребу додаткового захисту майнових і немайнових прав та інтересів суб'єктів цивільних правовідносин, який можна отримати шляхом укладання договору про надання послуг з охорони.

Кодифікація цивільного законодавства, виокремлення договору про надання послуг з охорони як різновиду договору зберігання сприяли становленню договірних охоронних відносин, розвитку їх ефективного правового регулювання. Зацікавленість суб'єктів у забезпеченні своєї безпеки, захисті майнових та немайнових прав зумовлює попит на даний договір. Додаткової актуальності тема набуває при врахуванні особливостей, спричинених інформатизацією суспільства, стрімким розвитком інформаційних технологій (в тому числі, інтернету речей, штучного інтелекту тощо), можливістю використання їх при здійсненні охоронної діяльності та забезпечення при цьому належного рівня захисту прав особи.

Аналіз існуючих наукових досліджень сфери надання послуг з охорони дає можливість стверджувати, що грунтовних досліджень (на рівні дисертаційних та монографічних) про надання послуг з охорони у цивільному праві не так багато. Більшість з них не враховують новацій, пов'язаних з прийняттям Закону України «Про охоронну діяльність», або ж навіть якщо й торкаються частково найбільш значущих теоретичних і практичних питань, що

стосуються правової природи цивільно-правового договору про надання послуг з охорони, то в більшій мірі (або повністю) присвячені аналізу договору охорони життя та здоров'я фізичної особи, зокрема; його особливостей, порядку укладення та припинення, відповідальності сторін за невиконання або неналежне виконання умов договору, а також природи відповідної цивільно-правової послуги. Тож, нині фактично відсутнє цілісне наукове дослідження, присвячене особливостям правового регулювання договору про надання послуг з охорони саме майна, а суперечливість правозастосовної практики ускладнює створення ефективного законодавства та не забезпечує належний захист прав учасників цивільних правовідносин.

Враховуючи зазначене, правове регулювання договору про надання послуг з охорони майна слід визнати вельми актуальним та потребує чіткого законодавчого регулювання, вироблення загальних принципів, засад такого регулювання, використання новітніх технологій з метою ефективного захисту прав сторін.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертацію виконано в межах плану науково-дослідної роботи кафедри цивільного права «Проблеми реалізації і захисту цивільних прав та інтересів з погляду антропологічного підходу в цифрову еру» на 2021-2025 роки як складової плану науково-дослідної роботи Національного університету «Одеська юридична академія» «Правове та соціальне життя України у людино центристському вимірі в цифрову еру» (державний реєстраційний номер 0122U000266).

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є розвиток науки цивільного права у питаннях правового регулювання договору про надання послуг з охорони майна, а також формулювання пропозицій щодо вдосконалення чинного законодавства України, що регулює окремі аспекти вчинення таких договорів, зокрема визначення процедури та наслідків їх укладення.

Для досягнення зазначеної мети в дисертації вирішувалися такі завдання:

проаналізувати стан наукових розробок, присвячених договору про надання послуг з охорони, в тому числі майна та визначити напрям дослідження;

охарактеризувати правове регулювання відносин щодо надання послуг з охорони майна за діючим вітчизняним законодавством;

розглянути вплив застосування штучного інтелекту в сфері надання послуг з охорони майна, визначити перспективи його використання;

охарактеризувати поняття договору про надання послуг з охорони майна та визначити його місце в системі цивільно-правових договорів;

охарактеризувати істотні умови договору про надання послуг з охорони майна;

проаналізувати суб'єктний склад договору про надання послуг з охорони майна;

проаналізувати права та обов'язки сторін договору про надання послуг з охорони майна;

розглянути особливості укладення, зміни та припинення договору про надання послуг з охорони майна;

охарактеризувати відповідальність сторін за порушення умов договору про надання послуг з охорони майна;

сформулювати рекомендації з вдосконалення чинного цивільного законодавства України стосовно процедури укладення договору про надання послуг з охорони майна, визначення наслідків його невиконання тощо.

Об'єктом дослідження є цивільні правовідносини, які виникають у зв'язку з укладенням договору про надання послуг з охорони майна.

Предметом дослідження є договір про надання послуг з охорони майна.

Методи дослідження. У процесі дослідження були використані такі загальнонаукові та спеціально-правові методи наукового пізнання як: *діалектичний* – дозволив виявити та дослідити особливості договору про надання послуг з охорони майна (підрозділи 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 3.1, 3.2, 3.3); *герменевтичний* – дав можливість провести аналіз наукових джерел, в яких сформульовані найсуттєвіші наукові досягнення в галузі правознавства, що стосуються предмета дослідження (підрозділ 1.1); *системно-структурний* – дозволив розглянути: штучний інтелект як перспективу розвитку сферм надання послуг з охорони майна (підрозділ 1.3), поняття договору про надання послуг з охорони майна та його місце в системі цивільно-правових договорів (підрозділ 2.1), істотні умови договору про надання послуг з охорони майна (підрозділ 2.2), особливості суб'єктного складу договору про надання послуг з охорони майна (підрозділ 2.3), права і обов'язки договору про надання послуг з охорони майна (підрозділ 2.4), особливості укладення, зміни та припинення договору про надання послуг з охорони майна (підрозділи 3.1 та 3.2 відповідно), окремі випадки відповідальності сторін договору про надання послуг з охорони майна за порушення визначених його умов (підрозділ 3.3); *формально-логічний* – застосовувався під час дослідження норм цивільного законодавства, що регулюють відносини, які виникають при укладенні договору про надання послуг з охорони майна (розділи 2 та 3); *порівняльно-правовий* – для порівняння доктринальних положень, нормативного матеріалу та судової практики з питань укладення договору про надання послуг з охорони майна в традиційному розумінні та за допомогою новітніх інформаційних технологій (підрозділи 1.3, 2.2, 2.3, 2.4, 3,1, 3.2); *логічного аналізу і*

догматичного тлумаченняправових норм – при формулюванні висновків і пропозицій, які містяться у дисертації (підрозділ 1.3, розділи 2, 3).

Теоретичною основою дослідження є праці таких науковців: А.В. Басової, Д.В. Бездітко, А.Г. Бірюкової, І.В. Давидової, А.Г. Донця, Ю.О. Заіки, В.О. Ковтун, Д.В. Козира, В.В. Маркова, О.І. Панченко, В.І. Старости, К.С. Токарєвої, О.І. Харитонової, Є.О. Харитонова, В.С. Шарова, О.М. Шелухіна, Г.Б. Яновицької та ін.

Емпіричне підґрунтя дослідження становлять акти цивільного законодавства України, а також матеріали судової практики України.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є першим у вітчизняній науці цивільного права спеціальним комплексним дослідженням теоретичних та практичних проблем, що виникають при укладенні договору про надання послуг з охорони майна.

У межах здійсненого дослідження одержано такі результати, що мають наукову новизну:

вперше:

запропоновано договір охорони іменувати договором надання послуг з охорони і поширити на цей вид договору загальні положення Глави 63 ЦК України «Послуги». При цьому пропонується викласти статтю 978 у наступній редакції:

«1. За договором надання послуг з охорони охоронець, який є суб'єктом підприємницької діяльності, зобов'язується забезпечити недоторканність особи, недоторканність і цілісність майна, які охороняються. Власник такого майна або особа, яку охороняють, зобов'язані виконувати передбачені договором правила особистої та майнової безпеки і щомісячно сплачувати охоронцю встановлену плату.

2. До обов’язкових умов договору, крім тих, що визначені для договору про надання послуг, належать: встановлення критеріїв недоторканнрості особи, недоторканності і цілісності майна; оцінки ефективності охорони; вимоги до захисту даних, отриманих із технічних засобів охорони, відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» та встановлення відповідальності за витоки інформації з охоронних систем з вини надавача послуг; розмір компенсації у разі збитків через неналежне виконання послуг.»;

запропоновано закріпити в законодавстві в якості обов’язкових умов договору надання послуг з охорони майна чіткі зобов’язання охоронної компанії, критерії оцінки ефективності охорони, розміру компенсації у разі збитків через неналежне виконання послуг;

запропоновано з метою підвищення прозорості надання послуг з охорони майна і полегшення вибору сторони в договорі, створення єдиного реєстру суб’єктів надання послуг з охорони майна (відкритої електронної бази з

інформацією про всі охоронні компанії, їх ліцензії, рейтинги на підставі відгуків замовників, статистики перевірок) з наданням замовникам доступу до перевірки легітимності охоронної компанії;

доведено необхідність закріплення положення про те, що воєнні дії автоматично визнаються форс-мажорною обставиною, яка може тимчасово звільнити виконавця від відповідальності за невиконання договору та визначення механізму підтвердження форс-мажорних обставин (наприклад, довідки від Торгово-промислової палати України);

запропоновано, з огляду на повномасштабне вторгнення і введення воєнного стану, врахування специфіки роботи в сірих зонах, в тому числі зобов'язаня охоронних компаній, які працюють у зонах підвищеного ризику, укладати страхові договори на майно та життя працівників;

обґрунтовано тезу про те, що з метою посилення захисту інтересів замовника замовнику може бути надано право дострокового розірвання договору без штрафів у разі, якщо охоронна компанія не може виконувати свої обов'язки через воєнні дії та передбачене повернення коштів за невикористані послуги;

доведено необхідність визначення правового режиму технічних засобів, в тому числі закріплення у законодавстві чітких вимог до технічних засобів охорони (сертифікація, відповідність державним стандартам, обов'язкова перевірка перед використанням на об'єктах), визначення правил використання систем відеоспостереження, датчиків руху, сигналізацій, включаючи захист персональних даних;

запропоновано спрощення судових процедур шляхом встановлення прискореного порядку розгляду спорів, пов'язаних із невиконанням договорів у зонах воєнних дій;

удосконалено:

тезу про визначення договору про надання послуг з охорони як окремого виду договору з надання послуг, зумовленого його сутністю, самостійним характером, притаманним йому функціями;

тезу щодо необхідності відмежування підрозділів охорони суб'єкта господарювання, охоронна діяльність яких є частиною внутрішньогосподарської діяльності і здіснюється на підставі статутів або інших локальних нормативних актів, від суб'єктів охоронної діяльності, які надають охоронні послуги на договірних засадах на підставі ліцензії на цю діяльність;

тезу про необхідність страхування послуг охорони з метою забезпечення прав і інтересів отримувачів таких послуг. Для цього необхідним є внесення до спеціальних нормативних актів у сфері надання послуг з охорони положень про страхування професійної відповідальність надавачів послуг з охорони з

встановленням обов'язкового мінімального розміру страхового покриття залежно від вартості об'єкта;

тезу про необхідність застосування сучасних технологій при наданні послуг з охорони, зокрема, використання технологій на базі штучного інтелекту, аналітики відео, хмарних рішень;

пропозицію щодо необхідності закріплення стандартів безпеки даних, що включатиме введення обов'язкових вимог до захисту даних, отриманих із технічних засобів охорони, відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» та встановлення відповідальності за витоки інформації з охоронних систем, а також заборони використання зібраних даних для інших цілей без згоди замовника;

дістало подальшого розвитку:

положення щодо необхідності дистанційного моніторингу і контролю за наданням послуг з охорони, який би включав законодавчо закріплені можливості використання систем дистанційного моніторингу (централізовані пульти охорони), зобов'язання охоронних компаній надавати замовникам доступ до даних у режимі реального часу;

висновок, з огляду на широке застосування інструментів штучного інтелекту при наданні послуг з охорони, щодо необхідності забезпечення прозорості і підконтрольності алгоритмів штучного інтелекту, які використовуються для обробки даних замовника та надання замовникам права на ознайомлення з функціоналом системи штучного інтелекту та її обмеженнями;

положення стосовно необхідності закріплення чіткого розподілу відповідальності у спеціальному законодавстві між розробником штучного інтелекту, постачальником послуг охорони та замовником у разі помилок системи штучного інтелекту та введення вимоги страхування відповідальності за шкоду, завдану використанням штучного інтелекту.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що висновки і пропозиції, сформульовані в дисертації, можуть бути використані у:

науково-дослідній діяльності – як основа для подальшого наукового дослідження цивільно-правових проблем укладення договору про надання послуг з охорони майна;

правотворчій сфері – у процесі вдосконалення норм цивільного законодавства щодо порядку укладення договору про надання послуг з охорони майна, гармонізації національного законодавства та адаптації правового регулювання укладення договору про надання послуг з охорони майна в Україні до європейських стандартів в сфері використання штучного інтелекту та цифрових технологій;

правозастосовній сфері – при підготовці пропозицій щодо удосконалення

норм ЦК України та інших нормативно-правових актів щодо регулювання укладення договору про надання послуг з охорони майна; при аналізі судової практики розгляду справ щодо укладення договору про надання послуг з охорони майна;

навчальному процесі – при викладанні навчальних дисциплін «Цивільне право», «Договірне право» та ін., розробці навчальних планів і програм, підготовці підручників, навчальних посібників, практикумів із зазначених дисциплін.

Особистий внесок здобувача. Дисертаційне дослідження є самостійною завершеною науковою роботою, що закладає основи теоретичного осмислення правового регулювання договору про надання послуг з охорони майна в сучасному цивільному праві України, розширює і поглиблює розуміння особливостей захисту прав сторін договору, вводить у вітчизняну правову науку нові підходи щодо визначення поняття та специфіки договорів про надання послуг з охорони майна.

Сформульовані в роботі положення та теоретичні розробки ґрунтуються на особистому досвіді автора та критичному аналізі наукової літератури.

Апробація результатів дослідження.Дисертацію підготовлено та обговорено на кафедрі цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія». Основні результати дисертаційного дослідження доповідалися та обговорювалися на науково-практичних конференціях й круглих столах, зокрема на: Всеукраїнському круглому столі «Цивілістичні проблеми інформаційної безпеки в умовах COVID-19» (м. Одеса, 21 червня 2021 р.); Всеукраїнській науковій конференції «Римське право і сучасність: цивільне право в умовах війни» (м. Одеса, 24 травня 2022 р.); Всеукраїнській науковій конференції «Римське право і сучасність: актуальні проблеми оновлення цивільного законодавства» (м. Одеса, 25 травня 2023 р.); Всеукраїнському круглому столі «Правнича мова в галузі приватного права» (м. Одеса, 29.03.2024 р.); Всеукраїнській конференції «Римське право і сучасність: Реалізація і захист речових прав в умовах воєнного стану» (м. Одеса, 25.05.2024 р.).

Публікації. Основні положення, теоретичні висновки та практичні рекомендації, сформульовані в дисертації, викладені у 5 наукових статтях, опублікованих у фахових виданнях, перелік яких затверджено МОН України, а також у 5 тезах доповідей на науково-практичних конференціях та круглих столах.

Структура та обсяг дисертації зумовлені метою і завданнями дослідження. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, які містять десять підрозділів, висновків, списку використаних джерел (209 найменувань),

додатків. Загальний обсяг дисертації складає 205 сторінок, з яких основний зміст – 179 сторінок.

По закінченню доповіді Карташев Д.В. присутніми поставлені такі запитання:

Сафончик О.І. Які існують особливості правового регулювання договору про надання послуг з охорони майна в умовах дії правового режиму воєнного стану?

Відповідь Карташева Д.В.: Останнім викликом сьогодення є життя в умовах дії правового режиму воєнного стану, особливо складною є ситуація законодавчим та практичним подоланням викликів виконання договорів у зонах воєнних дій . В даному напрямку актуальними є наступні напрямки роботи щодо вдосконалення діючого законодавства:

закріплення положення про те, що воєнні дії автоматично визнаються форс-мажорною обставиною, яка може тимчасово звільнити виконавця від відповідальності за невиконання договору та визначення механізму підтвердження форс-мажорних обставин;

зміна умов договору в зонах воєнних дій, зокрема, встановлення права сторін на тимчасове призупинення виконання договору з наступним відновленням, на розірвання договору без штрафних санкцій у разі тривалих воєнних дій, передбачення компенсаційного механізму для сторони, яка зазнала збитків;

врахування специфіки роботи в сірих зонах, в тому числі зобов'язати охоронні компанії, які працюють у зонах підвищеного ризику, укладати страхові договори на майно та життя працівників; надати можливість державного співфінансування послуг охорони критичної інфраструктури в таких зонах;

забезпечення державної підтримки та гарантій, що сключає створення компенсаційного фонду для відшкодування збитків охоронним компаніям, які не можуть виконувати свої обов'язки через воєнні дії та запровадження державних гарантій на підтримку виконання договорів у зоні бойових дій (наприклад, через пільгове кредитування або субсидії);

посилення захисту інтересів замовника, зокрема шляхом надання замовнику права дострокового розірвання договору без штрафів у разі, якщо охоронна компанія не може виконувати свої обов'язки через воєнні дії та передбачення повернення коштів за невикористані послуги;

спрощення судових процедур шляхом встановлення прискореного порядку розгляду спорів, пов'язаних із невиконанням договорів у зонах воєнних дій.

Загалом, реалізація окреслених пропозицій сприятиме підвищенню якості охоронних послуг, покращенню захисту прав замовників та розширенню

можливостей використання сучасних технологій у сфері охорони, а також адаптації охоронної діяльності до складних умов воєнних дій.

Берназ-Лукавецька О.М. Які існують особливості укладення договорів про надання послуг з охорони майна в нинішніх умовах розвитку суспільства?

Відповідь Карташева Д.В.: Договір про надання послуг з охорони майна є важливим правовим інструментом, що забезпечує захист майнових інтересів сторін. Його укладення має відбуватися з урахуванням усіх суттєвих умов та специфічних вимог, які стосуються охоронної діяльності. Відповідальний підхід до формування договору включає визначення чітких обов'язків та прав сторін, встановлення механізмів контролю та звітності, а також порядку вирішення спорів. Ефективно складений договір не лише забезпечує високий рівень безпеки, але й сприяє побудові довгострокових партнерських відносин, базованих на довірі та взаєморозумінні.

Основні завдання, які мають бути досягнуті сторонами при укладанні договору про надання послуг з охорони майна, включають: чітке окреслення предмету договору; визначення прав та обов'язків сторін; узгодження умов та розмірів оплати; визначення терміну дії договору; встановлення критеріїв оцінки якості охоронних послуг, які надаються; розробка алгоритмів контролю та звітності; прописати порядок вирішення спорів, включаючи медіацію, арбітраж та інші альтернативні методи; передбачити положення про конфіденційність інформації, отриманої під час виконання договору; врахувати такі особливості охоронної діяльності як технічні засоби та інструменти (відеоспостереження, датчики, системи доступу тощо), а також узгодити процедури реагування на надзвичайні ситуації; визначити вимоги до кваліфікації охоронців. Виконання окреслених завдань дозволить створити надійну основу для ефективного співробітництва між замовником і охоронною компанією, забезпечуючи захист майна і законних інтересів обох сторін.

Укладення договору надання послуг з охорони майна у сучасних умовах має свої особливості через зростання вимог до безпеки та захисту майна. Основні аспекти такого договору включають визначення об'єкту охорони, обсягу послуг, технічних засобів захисту, умов оплати та відповідальності сторін.

Омельчук О.С. Чим пояснюється вибір використаної методологічної основи дисертаційного дослідження?

Відповідь Карташева Д.В.: Вибір напрямків та підходів дослідження зумовлений інноваційним характером відносин, що включаються до об'єкта дослідження; фактичною неузгодженістю національного законодавства, що регулює відповідні відносини; існуючими проблемами правозастосовчої практики в питаннях укладення договорів про надання послуг з охорони майна.

Харитонов Є.О. Як впливає розвиток штучного інтелекту на виконання договорів про надання послуг з охорони майна відчуження та вилучення майна в умовах воєнного стану?

Відповідь Карташева Д.В.: Дослідження питання використання штучного інтелекту у сфері надання послуг з охорони майна є надзвичайно актуальним через постійне зростання загроз безпеці, потребу в автоматизації процесів, економічні переваги, технологічний прогрес, підвищення якості послуг, вирішення етичних та правових питань, а також можливість підвищення конкурентоспроможності компаній.

Використання штучного інтелекту в сфері надання послуг з охорони майна супроводжується певними ключовими питаннями, які потребують додаткового дослідження, а саме:

збір і аналіз великого обсягу даних про споживачів, зокрема, відеозаписів та інших особистих даних, викликає занепокоєння щодо приватності, отже виникає необхідність забезпечення конфіденційності даних, запобігання їх несанкціонованому доступу та використанню, дотримання законодавства про захист даних (наприклад, GDPR у Європі);

системи штучного інтелекту можуть стикатися з технічними обмеженнями, такими як помилкові спрацьовування, невизначеність у ситуаціях, що не були передбачені під час навчання, тому виникає необхідність підвищення точності та надійності систем штучного інтелекту, забезпечення їх здатності працювати в умовах невизначеності та адаптація до нових загроз;

використання штучного інтелекту у сфері охорони майна може породжувати етичні питання, пов'язані з приватністю, свободою особистості та потенційною упередженістю систем, отже виникає необхідність розробки етичних норм та стандартів, які б регулювали використання штучного інтелекту в охоронних системах, забезпечення прозорості алгоритмів та відповідальності за їхні дії;

відсутність чіткої законодавчої бази, яка регулює використання штучного інтелекту у сфері охорони майна, що спричиняє необхідність розробки та впровадження законодавчих актів та регуляторних норм, які б враховували специфіку штучного інтелекту та забезпечували баланс між безпекою і правами громадян;

інтеграція нових технологій штучного інтелекту з існуючими системами охорони майна може бути складною і витратною, тому виникає необхідність забезпечення сумісності нових технологій з уже встановленими системами, мінімізація витрат на інтеграцію та модернізацію інфраструктури;

системи на базі штучного інтелекту вимагають спеціалізованих знань для управління та обслуговування, тому виникає необхідність підготовки

персоналу, розробки навчальних програм та забезпечення технічної підтримки для ефективного використання та обслуговування систем штучного інтелекту;

системи штучного інтелекту самі можуть стати об'єктом кібератак, що ставить під загрозу їхню ефективність і надійність, що спричиняє необхідність розробки і впровадження засобів захисту від кібератак, підвищення безпеки систем штучного інтелекту та забезпечення їх стійкості до зломів;

висока вартість впровадження і підтримки систем на базі штучного інтелекту може бути недоступною для багатьох компаній, тому виникає необхідність оптимізації витрат на впровадження, розробки доступних рішень для малого та середнього бізнесу, обґрунтування інвестицій у системи штучного інтелекту через їхню ефективність.

Отже, аналізуючи проблемні напрямки при вивченні використання штучного інтелекту у сфері надання послуг з охорони майна, можна побачити, що вони охоплюють широкий спектр питань від технічних і економічних до етичних та правових. Вирішення цих проблем вимагатиме комплексного підходу, який би включав технічні інновації, правове регулювання, етичні стандарти та економічне обґрунтування.

Після відповідей на запитання виступив **науковий керівник** – професор кафедри цивільного права, д.ю.н., професор *Давидова Ірина Віталівна.*

Науковий керівник зазначила, що в цілому Карташеву Д.В. вдалося повністю виконати поставлені завдання досліджені завдяки використанню сукупності загальнонаукових та спеціальних методів наукового пізнання, зокрема: діалектичного методу, системно-структурного методу, методу системного аналізу, статистичного методу, порівняльно-правового методу. Всі зазначені методи використовувалися у взаємозв'язку та взаємозалежності, що дало змогу дисертанту отримати достовірні й об'єктивні результати дослідження.

Дисертаційне дослідження має наукову новизну, оскільки в ньому здійснено спробу запропонувати шляхи розв'язання практичних проблем щодо правового регулювання договору про надання послуг з охорони майна, а також формулювання пропозицій щодо вдосконалення чинного законодавства України, що регулює окремі аспекти вчинення таких договорів, зокрема визначення процедури та наслідків їх укладення.

Дисертація пройшла належну апробацію шляхом публікації її основних положень у фахових виданнях та повідомленням про результати дисертаційного дослідження на наукових конференціях, а також неодноразово обговорювалась на засіданнях кафедри цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія».

Карташев Д.В. повністю виконав індивідуальний план наукової роботи та індивідуальний навчальний план. У процесі роботи з підготовки дисертації та виконання індивідуального плану наукової роботи Карташев Д.В. проявив себе як наполегливий, здібний та вдумливий дослідник. На належному рівні та своєчасно виконував індивідуальний навчальний план, має високі оцінки.

Науковим керівником зазначено, що дисертація Карташева Дениса Володимировича на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна», подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 – Право, є самостійним науковим дослідженням, яке відповідає встановленим вимогам та може бути рекомендоване до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

В ОБГОВОРЕННІ РЕЗУЛЬТАТІВ ДИСЕРТАЦІЇ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ:

Доктор юридичних наук, професор Харитонов Є.О. відзначив, що актуальність роботи не викликає сумнівів та продиктована сучасним станом вітчизняної науки. Дисертаційне дослідження щодо правового регулювання договору про надання послуг з охорони майна має теоретичне та практичне значення. В роботі зроблено обґрунтовані висновки, слушні пропозиції та рекомендації. Разом з тим у роботі слід було б більш детально зупинитися на перевагах електронної форми правочину над письмовою, визначити можливі недоліки такої форми. В цілому робота Карташева Д.В. на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна» відповідає встановленим вимогам, виконана на достатньо високому науковому рівні та може бути рекомендована до захисту.

Доктор юридичних наук, професор Сафончик О.І. відзначила, що обрана тема дослідження є актуальною, матеріал викладено цікаво та відповідно до встановлених вимог. Основні положення дисертації відображені у достатній кількості публікацій. Також було зазначено, що робота лише б виграла, аби виявлені прогалини та колізії цивільного законодавства було оформлено в таблицю з відзначенням запропонованого автором вирішення такої проблеми та формулюванням відповідних змін до законодавчих актів. Сафончик О.І. зробила висновок, що дисертація Карташева Д.В. на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна», подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», може бути рекомендована до разового публічного захисту у спеціалізованій вченій раді.

Кандидат юридичних наук, доцент Берназ-Лукавецька О.М. підкреслила актуальність теми, значущість проблематики для теорії та практики, вдалу архітектоніку роботи, правильне розкриття питань, вказаних у роботі, повне досягнення мети та завдань дослідження; звернула окрему увагу на цікаві пропозиції дисертанта щодо удосконалення цивільного законодавства України стосовно регулювання договору про надання послуг з охорони майна. Вважає,

що робота Карташева Д.В. на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна», подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», може бути рекомендована до публічного захисту у спеціалізованій вченій раді.

Кандидат юридичних наук, доцент О.С. Омельчук зазначив, що дисертаційне дослідження є першим у вітчизняній науці цивільного права спеціальним комплексним дослідженням теоретичних та практичних проблем, що виникають при укладенні договору про надання послуг з охорони майна. Подана робота має високий науковий рівень дослідження, актуальність, повноту висновків. Вказав на окремі дискусійні питання, які носять рекомендаційний характер. Дисертація Карташева Д.В. на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна», яка подана на здобуття ступеня доктора філософії, відповідає вимогам і може бути рекомендована до разового публічного захисту у спеціалізованій вченій раді.

Підсумовуючи виступи, *д.ю.н., професор, зав. кафедри цивільного права Харитонов Є.О.* зазначив, що дисертаційне дослідження Карташева Дениса Володимировича на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна» відповідає спеціальності 081 «Право», вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової станови про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44 (зі змінами).

УХВАЛИЛИ:

Затвердити такий висновок щодо дисертації Карташева Дениса Володимировича на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна»:

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення дисертації Карташева Дениса Володимировича на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

Робота виконана на кафедрі цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія».

Тема дисертації схвалена та затверджена на засіданні кафедри цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія» (протокол № 14 від 14 травня 2021 року) та рішенням Вченої ради Національного університету «Одеська юридична академія» (протокол № 7 від 18 травня 2021 року) та уточнена засіданні кафедри цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія» (протокол № 12 від 24 березня 2023 року) та рішенням Вченої ради Національного університету «Одеська юридична академія» (протокол № 3 від 16 червня 2023 року).

Науковий керівник – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри цивільного права Давидова Ірина Віталівна.

Обґрунтовуючи вибір дисертаційного дослідження. Безпека є одним із найважливіших факторів сталого розвитку суспільства. Високий рівень злочинності залишається однією з головних загроз для безпеки майна особи та самого громадянина. Важливим в даному контексті є не лише якісна робота правоохоронних органів (яка залежить, в тому числі, від обмеженості державного бюджету, недовіри громадян, корупції, перевантаженості роботою тощо), використання інститутів громадянського суспільства, а й застосування приватно-правових засобів захисту себе та свого майна від злочинних посягань. Дієвим засобом захисту тут може стати укладення договору про надання послуг з охорони.

Питання загрози протиправних посягань на життя, здоров'я громадян, на майно фізичних та юридичних осіб зростають з кожним днем, що зумовлює потребу додаткового захисту майнових і немайнових прав та інтересів суб'єктів цивільних правовідносин, який можна отримати шляхом укладання договору про надання послуг з охорони.

Кодифікація цивільного законодавства, виокремлення договору про надання послуг з охорони як різновиду договору зберігання сприяли становленню договірних охоронних відносин, розвитку їх ефективного правового регулювання. Зацікавленість суб'єктів у забезпеченні своєї безпеки, захисті майнових та немайнових прав зумовлює попит на даний договір. Додаткової актуальності тема набуває при врахуванні особливостей, спричинених інформатизацією суспільства, стрімким розвитком інформаційних технологій (в тому числі, інтернету речей, штучного інтелекту тощо), можливістю використання їх при здійсненні охоронної діяльності та забезпечення при цьому належного рівня захисту прав особи.

Аналіз існуючих наукових досліджень сфери надання послуг з охорони дає можливість стверджувати, що грунтовних досліджень (на рівні дисертаційних та монографічних) про надання послуг з охорони у цивільному праві не так багато. Більшість з них не враховують новацій, пов'язаних з

прийняттям Закону України «Про охоронну діяльність», або ж навіть якщо й торкаються частково найбільш значущих теоретичних і практичних питань, що стосуються правової природи цивільно-правового договору про надання послуг з охорони, то в більшій мірі (або повністю) присвячені аналізу договору охорони життя та здоров'я фізичної особи, зокрема; його особливостей, порядку укладення та припинення, відповідальності сторін за невиконання або неналежне виконання умов договору, а також природи відповідної цивільно-правової послуги. Тож, нині фактично відсутнє цілісне наукове дослідження, присвячене особливостям правового регулювання договору про надання послуг з охорони саме майна, а суперечливість правозастосовної практики ускладнює створення ефективного законодавства та не забезпечує належний захист прав учасників цивільних правовідносин.

Враховуючи зазначене, правове регулювання договору про надання послуг з охорони майна слід визнати вельми актуальним та потребує чіткого законодавчого регулювання, вироблення загальних принципів, засад такого регулювання, використання новітніх технологій з метою ефективного захисту прав сторін.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертацію виконано в межах плану науково-дослідної роботи кафедри цивільного права «Проблеми реалізації і захисту цивільних прав та інтересів з погляду антропологічного підходу в цифрову еру» на 2021-2025 роки як складової плану науково-дослідної роботи Національного університету «Одеська юридична академія» «Правове та соціальне життя України у людино центристському вимірі в цифрову еру» (державний реєстраційний номер 0122U000266).

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є розвиток науки цивільного права у питаннях правового регулювання договору про надання послуг з охорони майна, а також формулювання пропозицій щодо вдосконалення чинного законодавства України, що регулює окремі аспекти вчинення таких договорів, зокрема визначення процедури та наслідків їх укладення.

Для досягнення зазначеної мети в дисертації вирішувалися такі завдання:

проаналізувати стан наукових розробок, присвячених договору про надання послуг з охорони, в тому числі майна та визначити напрям дослідження;

охарактеризувати правове регулювання відносин щодо надання послуг з охорони майна за діючим вітчизняним законодавством;

розглянути вплив застосування штучного інтелекту в сфері надання послуг з охорони майна, визначити перспективи його використання;

охарактеризувати поняття договору про надання послуг з охорони майна та визначити його місце в системі цивільно-правових договорів;

охарактеризувати істотні умови договору про надання послуг з охорони майна;

проаналізувати суб'єктний склад договору про надання послуг з охорони майна;

проаналізувати права та обов'язки сторін договору про надання послуг з охорони майна;

розглянути особливості укладення, зміни та припинення договору про надання послуг з охорони майна;

охарактеризувати відповідальність сторін за порушення умов договору про надання послуг з охорони майна;

сформулювати рекомендації з вдосконалення чинного цивільного законодавства України стосовно процедури укладення договору про надання послуг з охорони майна, визначення наслідків його невиконання тощо.

Об'єктом дослідження є цивільні правовідносини, які виникають у зв'язку з укладенням договору про надання послуг з охорони майна.

Предметом дослідження є договір про надання послуг з охорони майна.

Методи дослідження. У процесі дослідження були використані такі загальнонаукові та спеціально-правові методи наукового пізнання як: *діалектичний* – дозволив виявити та дослідити особливості договору про надання послуг з охорони майна (підрозділи 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 3.1, 3.2, 3.3); *герменевтичний* – дав можливість провести аналіз наукових джерел, в яких сформульовані найсуттєвіші наукові досягнення в галузі правознавства, що стосуються предмета дослідження (підрозділ 1.1); *системно-структурний* – дозволив розглянути: штучний інтелект як перспективу розвитку сферм надання послуг з охорони майна (підрозділ 1.3), поняття договору про надання послуг з охорони майна та його місце в системі цивільно-правових договорів (підрозділ 2.1), істотні умови договору про надання послуг з охорони майна (підрозділ 2.2), особливості суб'єктного складу договору про надання послуг з охорони майна (підрозділ 2.3), права і обов'язки договору про надання послуг з охорони майна (підрозділ 2.4), особливості укладення, зміни та припинення договору про надання послуг з охорони майна (підрозділи 3.1 та 3.2 відповідно), окремі випадки відповідальності сторін договору про надання послуг з охорони майна за порушення визначених його умов (підрозділ 3.3); *формально-логічний* – застосовувався під час дослідження норм цивільного законодавства, що регулюють відносини, які виникають при укладенні договору про надання послуг з охорони майна (розділи 2 та 3); *порівняльно-правовий* – для порівняння доктринальних положень, нормативного матеріалу та судової практики з питань укладення договору про надання послуг з охорони

майна в традиційному розумінні та за допомогою новітніх інформаційних технологій (підрозділи 1.3, 2.2, 2.3, 2.4, 3,1, 3.2); *логічного аналізу і догматичного тлумаченняправових норм* – при формулюванні висновків і пропозицій, які містяться у дисертації (підрозділ 1.3, розділи 2, 3).

Теоретичною основою дослідження є праці таких науковців: А.В. Басової, Д.В. Бездітко, А.Г. Бірюкової, І.В. Давидової, А.Г. Донця, Ю.О. Заіки, В.О. Ковтун, Д.В. Козира, В.В. Маркова, О.І. Панченко, В.І. Старости, К.С. Токарєвої, О.І. Харитонової, Є.О. Харитонова, В.С. Шарова, О.М. Шелухіна, Г.Б. Яновицької та ін.

Емпіричне підґрунтя дослідження становлять акти цивільного законодавства України, а також матеріали судової практики України.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є першим у вітчизняній науці цивільного права спеціальним комплексним дослідженням теоретичних та практичних проблем, що виникають при укладенні договору про надання послуг з охорони майна.

У межах здійсненого дослідження одержано такі результати, що мають наукову новизну:

вперше:

запропоновано договір охорони іменувати договором надання послуг з охорони і поширити на цей вид договору загальні положення Глави 63 ЦК України «Послуги». При цьому пропонується викласти статтю 978 у наступній редакції:

«1. За договором надання послуг з охорони охоронець, який є суб'єктом підприємницької діяльності, зобов'язується забезпечити недоторканність особи, недоторканність і цілісність майна, які охороняються. Власник такого майна або особа, яку охороняють, зобов'язані виконувати передбачені договором правила особистої та майнової безпеки і щомісячно сплачувати охоронцю встановлену плату.

2. До обов’язкових умов договору, крім тих, що визначені для договору про надання послуг, належать: встановлення критеріїв недоторканнрості особи, недоторканності і цілісності майна; оцінки ефективності охорони; вимоги до захисту даних, отриманих із технічних засобів охорони, відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» та встановлення відповідальності за витоки інформації з охоронних систем з вини надавача послуг; розмір компенсації у разі збитків через неналежне виконання послуг.»;

запропоновано закріпити в законодавстві в якості обов’язкових умов договору надання послуг з охорони майна чіткі зобов’язання охоронної компанії, критерії оцінки ефективності охорони, розміру компенсації у разі збитків через неналежне виконання послуг;

запропоновано з метою підвищення прозорості надання послуг з охорони майна і полегшення вибору сторони в договорі, створення єдиного реєстру суб'єктів надання послуг з охорони майна (відкритої електронної бази з інформацією про всі охоронні компанії, їх ліцензії, рейтинги на підставі відгуків замовників, статистики перевірок) з наданням замовникам доступу до перевірки легітимності охоронної компанії;

доведено необхідність закріплення положення про те, що воєнні дії автоматично визнаються форс-мажорною обставиною, яка може тимчасово звільнити виконавця від відповідальності за невиконання договору та визначення механізму підтвердження форс-мажорних обставин (наприклад, довідки від Торгово-промислової палати України);

запропоновано, з огляду на повномасштабне вторгнення і введення воєнного стану, врахування специфіки роботи в сірих зонах, в тому числі зобов'язання охоронних компаній, які працюють у зонах підвищеного ризику, укладати страхові договори на майно та життя працівників;

обґрунтовано тезу про те, що з метою посилення захисту інтересів замовника замовнику може бути надано право дострокового розірвання договору без штрафів у разі, якщо охоронна компанія не може виконувати свої обов'язки через воєнні дії та передбачене повернення коштів за невикористані послуги;

доведено необхідність визначення правового режиму технічних засобів, в тому числі закріплення у законодавстві чітких вимог до технічних засобів охорони (сертифікація, відповідність державним стандартам, обов'язкова перевірка перед використанням на об'єктах), визначення правил використання систем відеоспостереження, датчиків руху, сигналізацій, включаючи захист персональних даних;

запропоновано спрощення судових процедур шляхом встановлення прискореного порядку розгляду спорів, пов'язаних із невиконанням договорів у зонах воєнних дій;

удосконалено:

тезу про визначення договору про надання послуг з охорони як окремого виду договору з надання послуг, зумовленого його сутністю, самостійним характером, притаманним йому функціями;

тезу щодо необхідності відмежування підрозділів охорони суб'єкта господарювання, охоронна діяльність яких є частиною внутрішньогосподарської діяльності і здійснюється на підставі статутів або інших локальних нормативних актів, від суб'єктів охоронної діяльності, які надають охоронні послуги на договірних засадах на підставі ліцензії на цю діяльність;

тезу про необхідність страхування послуг охорони з метою забезпечення прав і інтересів отримувачів таких послуг. Для цього необхідним є внесення до спеціальних нормативних актів у сфері надання послуг з охорони положень про страхування професійної відповідальність надавачів послуг з охорони з встановленням обов'язкового мінімального розміру страхового покриття залежно від вартості об'єкта;

тезу про необхідність застосування сучасних технологій при наданні послуг з охорони, зокрема, використання технологій на базі штучного інтелекту, аналітики відео, хмарних рішень;

пропозицію щодо необхідності закріплення стандартів безпеки даних, що включатиме введення обов'язкових вимог до захисту даних, отриманих із технічних засобів охорони, відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» та встановлення відповідальності за витоки інформації з охоронних систем, а також заборони використання зібраних даних для інших цілей без згоди замовника;

дістало подальшого розвитку:

положення щодо необхідності дистанційного моніторингу і контролю за наданням послуг з охорони, який би включав законодавчо закріплені можливості використання систем дистанційного моніторингу (централізовані пульти охорони), зобов'язання охоронних компаній надавати замовникам доступ до даних у режимі реального часу;

висновок, з огляду на широке застосування інструментів штучного інтелекту при наданні послуг з охорони, щодо необхідності забезпечення прозорості і підконтрольності алгоритмів штучного інтелекту, які використовуються для обробки даних замовника та надання замовникам права на ознайомлення з функціоналом системи штучного інтелекту та її обмеженнями;

положення стосовно необхідності закріплення чіткого розподілу відповідальності у спеціальному законодавстві між розробником штучного інтелекту, постачальником послуг охорони та замовником у разі помилок системи штучного інтелекту та введення вимоги страхування відповідальності за шкоду, завдану використанням штучного інтелекту.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що висновки і пропозиції, сформульовані в дисертації, можуть бути використані у:

науково-дослідній діяльності – як основа для подальшого наукового дослідження цивільно-правових проблем укладення договору про надання послуг з охорони майна;

правотворчій сфері – у процесі вдосконалення норм цивільного законодавства щодо порядку укладення договору про надання послуг з охорони майна, гармонізації національного законодавства та адаптації правового

регулювання укладення договору про надання послуг з охорони майна в Україні до європейських стандартів в сфері використання штучного інтелекту та цифрових технологій;

правозастосовній сфері – при підготовці пропозицій щодо удосконалення норм ЦК України та інших нормативно-правових актів щодо регулювання укладення договору про надання послуг з охорони майна; при аналізі судової практики розгляду справ щодо укладення договору про надання послуг з охорони майна;

навчальному процесі – при викладанні навчальних дисциплін «Цивільне право», «Договірне право» та ін., розробці навчальних планів і програм, підготовці підручників, навчальних посібників, практикумів із зазначених дисциплін.

Апробація результатів дослідження. Дисертацію підготовлено та обговорено на кафедрі цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія». Основні результати дисертаційного дослідження доповідалися та обговорювалися на науково-практичних конференціях й круглих столах, зокрема на: Всеукраїнському круглому столі «Цивілістичні проблеми інформаційної безпеки в умовах COVID-19» (м. Одеса, 21 червня 2021 р.); Всеукраїнській науковій конференції «Римське право і сучасність: цивільне право в умовах війни» (м. Одеса, 24 травня 2022 р.); Всеукраїнській науковій конференції «*Римське право і сучасність: актуальні проблеми оновлення цивільного законодавства*» (м. Одеса, 25 травня 2023 р.); Всеукраїнському круглому столі «*Правнича мова в галузі приватного права*» (м. Одеса, 29.03.2024 р.); Всеукраїнській конференції «*Римське право і сучасність: реалізація і захист речових прав в умовах воєнного стану*» (м. Одеса, 25.05.2024 р.).

Публікації. Основні положення, теоретичні висновки та практичні рекомендації, сформульовані в дисертації, викладені у 10 наукових публікаціях, з яких 5 статей, опубліковано у фахових виданнях, перелік яких затверджено МОН України та 5 тез доповідей на науково-практичних конференціях.

Список публікацій здобувача за темою дисертації та відомості про апробацію матеріалів дисертації:

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Карташев Д.В. Загальна характеристика договору надання послуг з охорони. *Юридичний вісник*. 2022. № 3. С. 168-174. URL: http://yurvisnyk.in.ua/v3_2022/20.pdf
2. Карташев Д.В. Договір про надання послуг з охорони майна: особливості укладення. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 7. С. 617-619. URL: http://www.lsej.org.ua/7_2023/143.pdf

3. Карташев Д.В. Зобов'язання сторін в договорі про надання послуг з охорони майна. *Юридичний вісник.* 2024. № 3. С. 359-363. URL: http://yurvisnyk.in.ua/v3_2024/46.pdf

4. Карташев Д.В. До питання про використання штучного інтелекту в сфері надання послуг з охорони майна. *Юридичний науковий електронний журнал.* 2024. № 7 С. 127-129. URL: http://www.lsej.org.ua/7_2024/31.pdf

5. Карташев Д.В. До питання про відповідальність сторін за порушення умов договору про надання послуг з охорони майна. *Юридичний науковий електронний журнал.* 2024. № 4. С. 790-793. URL: http://lsej.org.ua/4_2024/193.pdf

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації та додатково відображають її наукові результати:

1. Карташев Д.В. До питання про актуалізацію дослідження договору надання послуг з охорони. *Цивілістичні проблеми інформаційної безпеки в умовах COVID-19 :* матеріали Всеукр. круглого столу (м. Одеса, 21 червня 2021 р.). Одеса: Фенікс, 2021. С. 34-36. URL: https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/2dfcc3c9-2a9f-4393-9295-e21131c3e578/content

2. Карташев Д.В. Договір надання послуг охорони: загальна характеристика. *Римське право і сучасність: цивільне право в умовах війни:* матеріали Всеукраїнської наукової конференції (м. Одеса, 24 травня 2022 р.). Одеса: Фенікс, 2022. С. 133-135. URL: https://dspace.onua.edu.ua/items/fba81750-c8e9-4a5d-bc2f-7d8b830b05bb

3. Карташев Д.В. Права та обов'язки сторін в договорі про надання послуг з охорони майна. *Римське право і сучасність: актуальні проблеми оновлення цивільного законодавства*: матеріали Всеукраїнської наукової конференції (м. Одеса, 25 травня 2023 р.). Одеса: Фенікс, 2023. С. 89-92. URL: https://dspace.onua.edu.ua/items/044e51f8-6ba0-4a0b-8bf1-da0949ba1d2e

4. Карташев Д.В. Істотні умови договору про надання послуг з охорони майна *Правнича мова в галузі приватного права:* матер. Всеукраїнського круглого столу (м. Одеса, 29.03.2024 р.). Одеса: Фенікс, 2024 С. 42-45. URL: https://dspace.onua.edu.ua/items/a7fcd1ed-0faa-424b-81d6-b7fbd3296635

5. Карташев Д.В. Укладення договору про надання послуг з охорони майна. *Римське право і сучасність: Реалізація і захист речових прав в умовах воєнного стану:* матер. Всеукраїнської конференції (м. Одеса, 25.05.2024 р.). Одеса: Фенікс, 2024. С. 136-139. URL: https://dspace.onua.edu.ua/items/5b792c7a-762a-491e-9b09-3a9bde45fc12

Особистий внесок дисертанта. Дисертаційне дослідження є самостійною завершеною науковою роботою, що закладає основи теоретичного осмислення

правового регулювання договору про надання послуг з охорони майна в сучасному цивільному праві України, розширює і поглиблює розуміння особливостей захисту прав сторін договору, вводить у вітчизняну правову науку нові підходи щодо визначення поняття та специфіки договорів про надання послуг з охорони майна.

Сформульовані в роботі положення та теоретичні розробки ґрунтуються на особистому досвіді автора та критичному аналізі наукової літератури.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана сучасною науковою мовою, стиль викладання відповідає прийнятному у науковій літературі й забезпечує легкість та доступність сприйняття наукових положень, висновків і рекомендацій дисертаційного дослідження.

Відповідність дисертації вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44.

Дисертація відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44.

Загальний висновок. Враховуючи викладене вважаємо, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Карташева Дениса Володимировича на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна», відповідає спеціальності 081 «Право», вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (зі змінами від 03.04.2019 р., № 283), Вимогам до оформлення дисертації, затвердженими наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40 (зі змінами від 31.05.2019 р. № 759) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44 та рекомендується до захисту на здобуття ступеня доктора філософії **з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».**

У результаті відкритого голосування учасники засідання фахового семінару в кількості 14 осіб подали голоси «за». Ніхто із учасників фахового

семінару не проголосував «проти» рекомендації дисертаційної роботи Карташева Д.В. до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення щодо результатів дисертаційного дослідження Карташева Дениса Володимировича на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна», представленої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Карташева Дениса Володимировича на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна» відповідає спеціальності 081 «Право», вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової станови про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44 (зі змінами).

3. Рекомендувати дисертацію Карташева Дениса Володимировича на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

4. Запропонувати Вченій раді Національного університету «Одеська юридична академія» персональний склад разової спеціалізованої вченої ради з правом прийняття до розгляду та проведення публічного захисту дисертації Карташева Дениса Володимировича на тему: «Договір про надання послуг з охорони майна», зокрема:

1. **Голова ради** – Харитонов Євгеній Олегович, д.ю.н., професор, завідувач кафедри цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія»;

Рецензенти:

2. Сафончик Оксана Іванівна, д.ю.н., професор, професор кафедри цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія»;

3. Берназ-Лукавецька Олена Михайлівна, к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія»;

Офіційні опоненти:

Гринько Світлана Дмитрівна, д.ю.н., професор, завідувачка кафедри приватного права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова;

Святошнюк Арина Леонідівна, к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського національного університету імені І.І. Мечникова.

Додаток: на 7 стр. (Відомості про членів спеціалізованої вченої ради для захисту дисертацій)

Головуючий на засіданні:
д.ю.н., професор,
зав. кафедри цивільного прав Євгеній ХАРИТОНОВ